

Notes synonymiques (DIPT.)—J.—J. KIEFFER. Bulletin de la Soc. entomol. de France, n.º 1, 1921, p. 7. Paris.—L'autor indica tres canvis de noms de dípters dels quals ens interessa apuntar aquí:

Culicoides flaviventris Abreu, 1918 (non Gœtgebeuer, 1910.—*Culicoides Abreui*, nom. nov.—A. CODINA.

Contribució a l'estudi dels terrenys triàsics de la província de Tarragona. SALVADOR VILASECA. Opuscle de 66 pàgines amb 3 làmines 11 figures i 1 croquis geològic. Barcelona 1920.—Constitueix aquest treball del nostre volgut company i secretari una bella síntesis de la geologia triàsica de la comarca del Camp, Priorat i Prades. Es fruit de una sèrie d'excursions per aquelles agrestes serres, portades a cap amb l'alta mira de conèixer desinteressadament la comarca i aquest propòsit, quasi creiem, sigui dels únics treballs que així s'han fet, per lo que és més de lloar. La seua intuïció i esperit geològic es manifesta amb la sencillesa que exposa els fets que s'han presentat a llur consideració.

Després de una breu introducció on s'exposa l'objecte i extensió del treball, s'anoten les publicacions sobre la geologia triàsica de la comarca d'En Verneuil, Bauzá, Gombau, Mallada, Almera, Faura, aixís com les notes paleontològiques sobre la fauna, degudes a Archiac, Neumayr, Mojsisowicz, Tornquist, Wurm, Lambert, etc...

A la delimitació geogràfica del Camp de Tarragona segueix la orografia de la comarca juntament amb sa hidrografia, tributària ja de l'Ebre, ja del Francolí, existint algunes corrents directes al Mediterrani.

Estableix la relació dels dipòsits triàsics amb els estrats subjacents del Culm, descobert per l'autor, granit, i altres roques paleozoiques i els nivells superiors amb el juràssic inferior i mitjà, cretàic inferior oligocènic, miocènic, pliocènic, i quaternari.

La sèrie completa té uns 600 metres dels que corresponen al vengrà 100 m., al virglorià 100, al Ladinià 200, i al keuper 200.

En les descripcions locals fa esment del clap de l'Almuçara, clapisses de Castellvell, i clap de Coldejou.

Fa resaltar la particularitat dels terrenys triàsics catalans, que de una part tenen caràcters de la formació alpina i per altra de la germànica, impossibilitant la comparació estratigràfica i motivà que Wurm els agrués en sa *Mischzone*.

Al tractar de la tectònica anota la presència de l'anticlinal del Priorat que ha separat el triàsic de la Figuera del de la serra del Pradell; segurament a aquest anticlinal es deu la bifurcació de la formació Juràssica en la comarca extrem-occidental de la província. La part occidental, com ho demostra la fauna pelàgica de Mora i Pradell, formaria un geosinclinal: els trastorns tectònics, posteriors al plegament hercinià corresponent al paleozoic superior han estat sempre relacionats amb el primitiu plegament i finalment al enfondrament litoral esguí la transgressió miocènica que comproba l'autor en alguns paratges de la comarca,